

Sygn. akt II K 733/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Monika Malanowska

w obecności

Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 08.01.2015 r.

sprawy **K. B.**, urodz. (...) w W.

córki P. i A. z d. Z.

oskarżonej o to, że: w dniu 12 sierpnia 2014 roku w miejscowości N. ul. (...), gmina N., woj. (...) kierowała pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, I badanie 0,66 mg/l, II badanie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu; -

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

orzeka:

oskarżoną K. B. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; - na podstawie art. 69 §1 i §2 k.k. i art.70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat; -

- na podstawie art.71§1k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięć); -

- na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżoną pod dozór kuratora; -

- na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43§ 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat; -

- na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.08.2014 r. do dnia 08.01.2015 r.; -

- na podstawie art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej grzywny zalicza okres jej faktycznego zatrzymania w dniu 12.08.2014 r. i ustala, że do wykonania pozostało 18 (osiemnaście) stawek dziennych grzywny; -

- na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 733/14

UZASADNIENIE

W oparciu o ujawnione w toku rozprawy dowody Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 sierpnia 2014 roku policjanci z KP w S., sierż. W. B. oraz post. S. K. pełnili służbę patrolową na terenie gminy N.. Około godziny 0:55 w miejscowości N. na ul. (...), zatrzymali oni do kontroli drogowej oskarżoną K. B., która jechał samochodem marki C. (...) o nr rej. (...). Podczas kontroli policjanci wyczuli od oskarżonej woń alkoholu, a wstępne badania na urządzeniu AlcoBlu dały wynik pozytywny. W tej sytuacji K. B. została przewieziona do KPP w L., gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie typu Alkometr A. 2.0 nr fabryczny 510/97 wykazało u oskarżonej: 0,66 mg/l (I badanie – godz. 01:14), 0,69 mg/l (II badanie – godz. 0,69) alkoholu w wydychanym powietrzu (protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.4, zeznania S. K. k.19, 57-58). Badanie zostało przeprowadzone sprawnym urządzeniem posiadającym świadectwo legalizacji (świadectwo legalizacji k.5).

K. B. posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym kat. B (k.20) i w przeszłości nie był karany (k.24).

Oskarżona K. B., w toku całego postępowania karnego, konsekwentnie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśnił, że w dniu 11.08.2014r. przyjechała ze znajomymi nad jezioro zegrzyńskiej, gdzie rozbili namiot, a wieczorem wszyscy wypili po kilka piw. Wówczas okazało się, że skończyło im się jedzenie, więc zdecydowali, że zakupy zrobią na pobliskiej (...). Oskarżona zaproponowała, aby udać się tam na piechotę, ale pozostali uczestnicy biwaku nie zgodzili się na to i zapadła decyzja, że pojadą samochodem, „bo będzie szybciej” (k.56). Pojazdem kierowała K. B., ponieważ jak stwierdziła, to „czułam się trzeźwa” (k.56).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. B., co do przebiegu wydarzeń z dnia 11/12.08.2014r., gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w toku rozprawy materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami świadka S. K.. Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżona znajdując się w stanie nietrzeźwości, jechała w/w samochodem w ruchu lądowym, do czego zresztą sama się przyznała. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka S. K., którym sąd w całości dał wiarę, gdyż ocenił je, jako logiczne i precyzyjne. Świadek jest osobą postronną, na miejscu zdarzenia znalazła się wykonując swoje czynności służbowe i jako funkcjonariusz policji nie posiadała żadnego interesu w tym by obciążać oskarżoną ponad jej rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, w/w zeznania zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Okoliczność, że K. B. prowadziła samochód w stanie nietrzeźwości w sposób jednoznaczny wynika z protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkomat A 2.0 (k.4). Samo badanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a czynność została należyście udokumentowana. Badanie zostało przeprowadzone na sprawnie działającym urządzeniu, co potwierdza świadectwo legalizacji (k.5).

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych, nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

W tych okolicznościach, w ocenie sądu, wina K. B. nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżona swoim czynem wyczerpała dyspozycję art.178a§1kk, gdyż w dniu 12.08.2014r. w miejscowości N. na ul. (...), kierowała w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania Alkometrem A 0.2, to – 0,66 mg/l oraz 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. K. B. jest osobą dorosłą i powinna zdawać sobie sprawę z tego, że alkohol osłabił jej koncentrację i zdolność szybkiego reagowania. Decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, oskarżona spowodowała zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Należy w tym miejscu podnieść,

że winy oskarżonej nie może wyeliminować to, że jak stwierdziła „czułam się trzeźwa, czułam się na siłach lepiej od chłopców” (k.56) i tym samym nie odczuwała skutków wypitego alkoholu. Ustawodawca nie uzależnia wyczerpania znamion art.178a§1kk od wpływu alkoholu na reakcje psycho - ruchowe kierującego pojazdem mechanicznym, ale od stężenia alkoholu m.in. w wydychanym powietrzu.

Wymierzając K. B. karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, sąd kierował się dyrektywami zawartymi w treści art.53kk, art.33kk oraz art.71kk. Sąd wnikliwie rozważył wszelkie okoliczności mogące wpłynąć na wymiar kary, zarówno te łagodzące jak i obciążające. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę to, że oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, nie kwestionowała zgromadzonych w toku dochodzenia dowodów, jak również szczerze wyraziła skruchę. Istotne jest również i to, że K. B. nie była dotychczas karany (k.24), co dowodzi, że prowadzi ona ustabilizowany tryb życia, a przedmiotowe zdarzenie miało jednostkowy charakter. Z kolei, jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę to, że nie można pominąć i tej okoliczności, że decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu K. B. spowodowała realne zagrożenie w ruchu lądowym i miała przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Oskarżona poruszała się drogą publiczną mając przy tym dość duże stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, co tylko zwiększało stopień społecznej szkodliwości zarzucanego jej czynu. Jednakże, z drugiej strony na korzyść oskarżonej przemawia fakt, że do zdarzenia doszło po godzinie 24:00, kiedy to należenie ruchu nie jest już duże. W tej sytuacji, mając na uwadze powyższe rozważania, sąd uznał, że kara 2 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonej, jak i do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego jej czynu.

Ponadto, tak orzeczona kara winna także spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonej, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze również względy prewencji ogólnej, fakt, że przestępstwo popełnione przez K. B. jest popełniane często, wręcz nagminnie (obserwując chociażby wpływ tego typu spraw do tutejszego Sądu), a kara winna spełniać także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd wymierzył oskarżonej najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez ustawodawcę za popełnienie przestępstwa z art.178a§1kk. Z drugiej jednak strony, uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące, sąd zdecydował o warunkowym zawieszeniu wykonania w/w kary pozbawienia wolności na minimalny okres próby 3 lat. Czas ten powinien pozwolić na skontrolowanie dalszego postępowania K. B. i jeżeli nadal nie zmieni ona swojej postawy, sąd będzie mógł zarządzić wykonanie w/w kary pozbawienia wolności. Na marginesie należy podnieść, że odnosząc się do wniosku obrońcy oskarżonej, co do określenia okresu próby na czas 2 lat, to jest on całkowicie sprzeczny z obowiązującą regulacją prawną. Zgodnie z treścią art.70§2kk w wypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy młodocianego okres próby wynosi od 3 do 5 lat, a nie od 2 lat jak wnioskował obrońca. Zaś jako sprawcę młodocianego traktuje się sprawcę, który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat (art.115§10kk). Skoro K. B. urodziła się w dniu (...), to w dniu zdarzenia, czyli 12.08.2014r., miała ukończone dopiero 19 lat.

Dodatkowo, aby wzmóc represyjne działanie kary sąd wymierzy oskarżonej karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, kara taka będzie karą, która spełni pokładane w niej cele. Ilość i wysokość stawek dziennych grzywny została ustalona przy uwzględnieniu dochodów oskarżonej, która obecnie studiując, nie ma stałych dochodów. Tak orzeczona kara, w ocenie sądu, spełni pokładane w niej cele zarówno w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżoną, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stosownie do dyspozycji art.42§2kk oraz przedstawionych już wyżej okoliczności, sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 2 lat. W przypadku popełnienia przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji istnieje obligatoryjny obowiązek orzeczenia w/w środka karnego. Zgodnie z treścią art. 43§1kk zakaz ten orzeka się w latach, przy czym dolna granica to 1 rok a górna 10 lat. W ocenie sądu, w przypadku K. B., uwzględniając w/w okoliczności oraz ilość alkoholu w wydychanym powietrzu, która znacznie przekracza ustawową granicę stanu nietrzeźwości – 0,25 mg/l, zasadne jest stosowanie tego

środka karnego przez okres 2 lat. Taki okres zakazu, w ocenie sądu, pozwoli oskarżonej na zmianę swojej postawy, na przemyślenie swojego dotychczasowego zachowania, a w konsekwencji spowoduje, że nigdy w przyszłości nie będzie ona poruszał się w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Na podstawie art.624§1kpk K. B. został zwolniona z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na fakt, że nie ma stałego źródła dochodów.